

Sz. P. Anna Streżyńska
Minister Cyfryzacji
ul. Królewska 27
00-060 Warszawa
konsultacje_cyber@mc.gov.pl

Łódź, dn. 13 listopada 2017 r.

Związek Pracodawców Mediów
Elektronicznych i Telekomunikacji
MEDIAKOM

reprezentowana przez
adw. Annę Gąsecką
(*adres w nagłówku pisma*)

Dot. konsultacji publicznych projektu ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa

Szanowna Pani Minister,

W związku z zawiadomieniem o konsultacjach projektu ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, działając w imieniu Związku Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji MEDIAKOM (dalej MEDIAKOM) niniejszym przedstawiam uwagi do projektu.

1. Zakres podmiotowy ustawy – operatorzy usług kluczowych:

W ocenie MEDIAKOM prawidłowe jest przyjęte w projekcie rozwiązanie, że nie każdy z przedsiębiorców prowadzących działalność w ramach sektorów i podsektorów wymienionych w załączniku do ustawy będzie zobowiązany wykonywać obowiązki przewidziane dla operatorów usług kluczowych. Zasadnie uzależnia się to od decyzji właściwego organu, opartej na kryteriach liczby użytkowników, udziału w rynku czy zasięgu geograficznego usług przedsiębiorcy.

MEDIAKOM zgłasza jednak obiekcje do nieprecyzyjnych zapisów ustawy, których uchwalenie może spowodować, że niepotrzebnie jej regulacjami objęci zostaną mali i średni operatorzy telekomunikacyjni. Przykładem braku precyzji jest proponowana treść załącznika do projektu ustawy, w części, w której jako podmioty spośród których można wskazać operatora usług kluczowych wymienia się podmioty świadczące usługi DNS.

Wskazać trzeba, że ustawa nie zawiera definicji pojęcia świadczenia usługi DNS i pojawia się w związku z tym pytanie, czy za usługodawcę takich usług nie będzie uznany także przedsiębiorca telekomunikacyjny, który wykorzystuje serwer DNS do celów świadczenia usług telekomunikacyjnych. Brak doprecyzowania pojęcia „świadczenia usługi DNS” powoduje, że

interpretacja tego pojęcia może być różna i skutkować tym, że także lokalni przedsiębiorcy telekomunikacyjni korzystający z serwera DNS dla potrzeb świadczenia usług innego typu będą kwalifikowane do tej grupy.

W tej sytuacji MEDIAKOM podnosi konieczność doprecyzowania pojęcia „świadczenia usług DNS”, by nie wpadały pod to pojęcie podmioty, które realnie usług DNS nie świadczą, a jedynie korzystają z serwerów DNS dla celów świadczenia usług innego rodzaju.

2. Zakres podmiotowy ustawy – dostawcy usług cyfrowych

Odnosząc się do nałożenia ustawą obowiązków na podmioty świadczące usługi cyfrowe, które zdefiniowane zostały jako usługi świadczone drogą elektroniczną, będące internetową platformą handlową, wyszukiwarką internetową lub usługą przetwarzania w chmurze – MEDIAKOM zaniepokoiło włączenie do kategorii tych podmiotów internetowych platform handlowych niezależnie od tego, czy działalność taka jest główną, czy też uboczną działalnością przedsiębiorcy.

MEDIAKOM zwraca uwagę, że prowadzenie działalności w postaci platformy internetowej może być głównym przedmiotem działalności, bądź jedynie ubocznym, służącym ułatwieniu zawierania umów o świadczenie usług stanowiących podstawowy trzon aktywności przedsiębiorcy. Tak dzieje się w przypadku m.in. przedsiębiorców telekomunikacyjnych, którzy przede wszystkim świadczą usługi telekomunikacyjne i to jest ich podstawowy przedmiot działalności, jednak by sprawnie dotrzeć do klienta mogą oferować zawieranie umów za pośrednictwem formularza elektronicznego. Z tego tylko powodu mieszczą się w pojęciu internetowych platform handlowych – bo udostępniają usługę umożliwiającą konsumentom zawieranie umów drogą elektroniczną. Jednocześnie jest to ich działalność całkowicie uboczna i nie wiąże się z uzyskiwaniem dochodu, który zapewnia przecież świadczenie usług telekomunikacyjnych. W takich przypadkach, gdy usługa zawierania umów drogą elektroniczną nie jest podstawowym przedmiotem działalności i źródłem przychodu przedsiębiorcy, brak jest podstaw do stosowania do podmiotów tego rodzaju wymogów wynikających z ustawy, a dotyczących dostawców usług cyfrowych.

Stąd propozycja MEDIAKOM, by ograniczyć zastosowanie przepisów Rozdziału 3 do takich podmiotów, dla których handel internetowy jest podstawowym źródłem przychodu – definiując te podmioty przykładowo poprzez wskazanie procenta przychodów uzyskiwanych z takiej działalności.

3. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni – potrzeba nowelizacji art. 175a ust. 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne

MEDIAKOM stwierdza, że choć w art. 4 ustawy w punkcie 5 wymienia się jako element krajowego systemu cyberbezpieczeństwa przedsiębiorców telekomunikacyjnych, to w ustawie brak jest przepisów nakładających na tych przedsiębiorców szczególne obowiązki. Jest to rozwiązanie całkowicie prawidłowe, biorąc pod uwagę szereg obowiązków obciążających przedsiębiorców telekomunikacyjnych, wynikających z ustawy Prawo telekomunikacyjne i wydawanych na ich podstawie rozporządzeń, które to obowiązki zdają się realizować zamierzenia ustawy.

MEDIAKOM chce jednak zwrócić uwagę na rozbieżność, jaka powstanie po wejściu w życie ustawy, z treścią art. 175a ustawy Prawo telekomunikacyjne. Zgodnie z tym przepisem przedsiębiorcy telekomunikacyjni są zobowiązani niezwłocznie informować Prezesa UKE o naruszeniu

bezpieczeństwa lub integralności sieci lub usług, które miało istotny wpływ na funkcjonowanie sieci lub usług. W ocenie MEDIAKOM tak sformułowany zapis, posługujący się pojęciem integralności sieci i ocennym kryterium istotności naruszenia, prowadzi do sytuacji, gdy przedsiębiorca telekomunikacyjny powinien zawiadamiać Prezesa UKE o wszystkich incydentach, które miały miejsce i naruszyły integralność sieci – jak choćby przecięcie kabla na klatce schodowej. Jednocześnie po wejściu w życie projektowanej ustawy powstanie rozbieżność w terminach, którymi posługuje się ustawa Prawo telekomunikacyjne i nowa ustawa. Pojęcie „integralności i bezpieczeństwa sieci i usług” jest całkowicie oderwane od zdefiniowanych w projektowanej ustawie pojęcia „incydentu”. W ocenie MEDIAKOM w związku z planowanym wejściem w życie ustawy o cyberbezpieczeństwie warto zadbać o po pierwsze lepszą redakcję art. 175a PT, usuwającą wątpliwości co do rodzaju i wagi zdarzeń, które winny być raportowane Prezesowi UKE przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych, po drugie zaś ujednoczyć terminologię ustaw.

Zasadne wobec tego byłoby odwołanie się w art. 175a PT do pojęcia incydentu istotnego – a więc takiego, który mógł mieć istotny wpływ na świadczenie publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej (w tym celu należałoby zmienić także definicję incydentu istotnego – art. 1 pkt. 12 projektu ustawy, dodając do wymienionych tam usług także publicznie dostępną usługę telekomunikacyjną). Dzięki temu przedsiębiorcy telekomunikacyjni raportowaliby tylko takie zdarzenia, które realnie i istotnie wpłynęły na cyberbezpieczeństwo.

MEDIAKOM postuluje o doprecyzowanie tych projektowanych zapisów ustawy, które niepotrzebnie mogą nałożyć dodatkowe obowiązki na małych i średnich operatorów telekomunikacyjnych, co z pewnością spowoduje wzrost kosztów działalności. W ocenie MEDIAKOM zapisy rozdziałów VIIa i VIII PT, oraz wydane na ich podstawie rozporządzenia wykonawcze wystarczająco, a nawet nadmiernie (kancelarie tajne i certyfikaty ABW), regulują działalność operatorów telekomunikacyjnych w zakresie bezpieczeństwa i cyberbezpieczeństwa.

W pozostałym zakresie MEDIAKOM nie zgłasza uwag do projektu ustawy.

Anna Gąsecka
advokat

